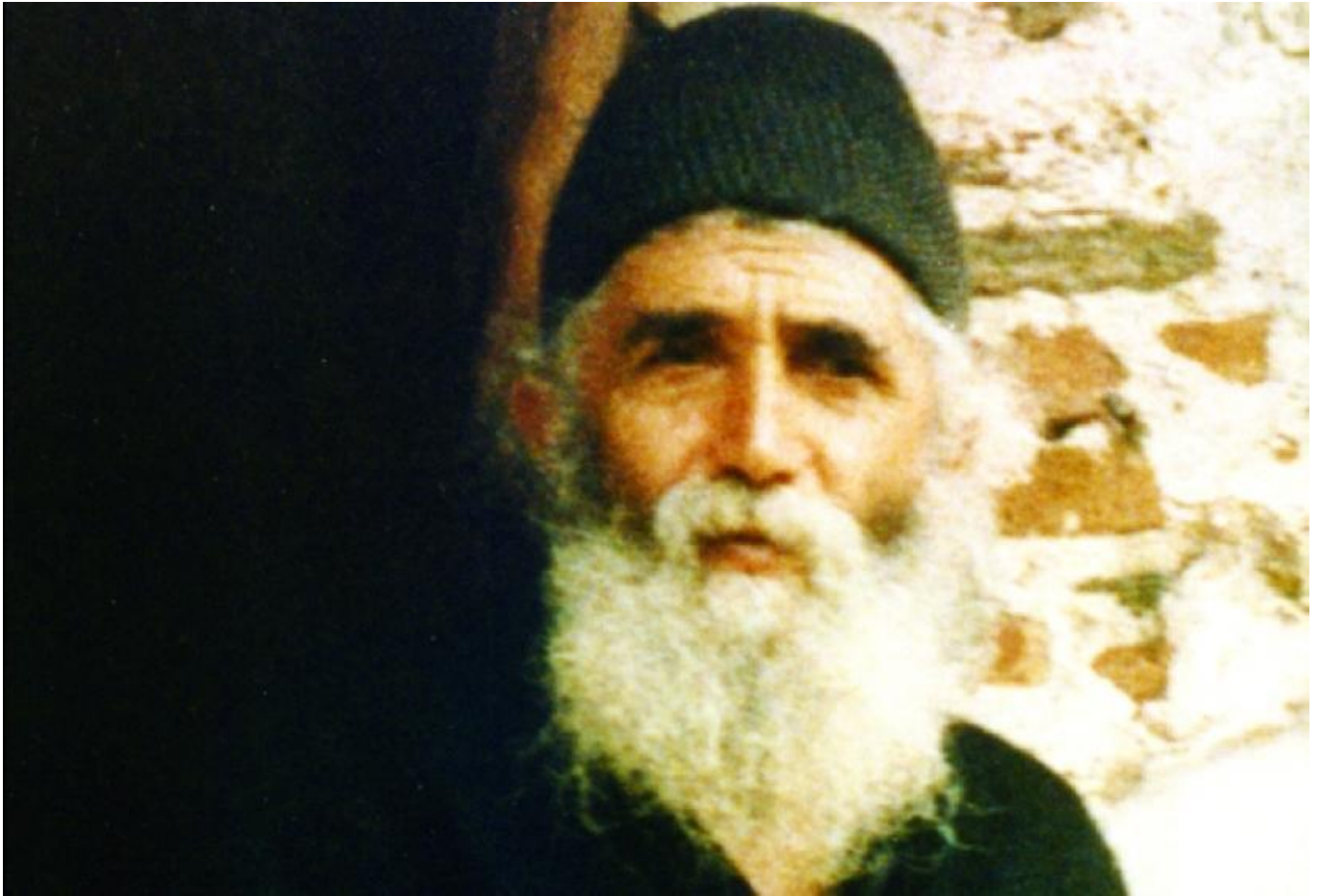
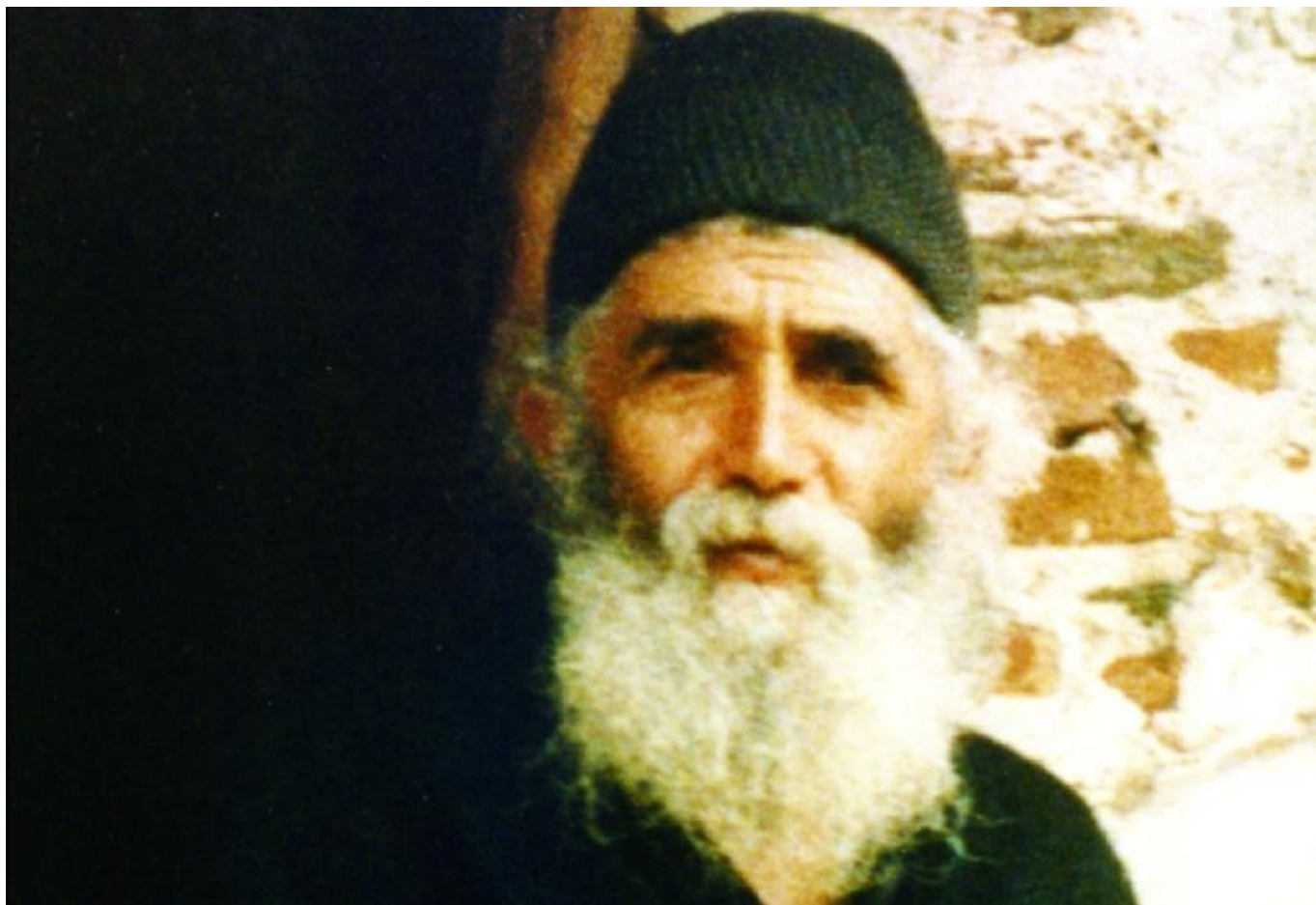

Ο Άγιος Παΐσιος σώζει σε τροχαία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ο κ. Στ. από την Καλαμάτα, κάτοικος Αθηνών, ταξίδευε με το αυτοκίνητό του προς τα Ιωάννινα. Καθ' οδόν έπεσε θύμα ισχυρής μετωπικής συγκρούσεως, κατά την οποία το αυτοκίνητό του κυριολεκτικά διαλύθηκε και ο ίδιος τραυματίστηκε σοβαρά στο κεφάλι. Μεταφέρθηκε αναίσθητος στο Νοσοκομείο και μπήκε στην εντατική.

Ενώ ευρίσκετο στην κατάσταση αυτή, είδε μία φωτεινή νεφέλη και στο μέσον έναν ηλικιωμένο μοναχό. Παρ' ότι δεν είχε ιδιαίτερη σχέση με την Εκκλησία, επειδή εκείνες τις ημέρες είχε ακούσει από γνωστό του για κάποιον χαρισματούχο γέροντα Παΐσιο, μέσα στην έκπληξή του ρώτησε αυθόρμητα τον άγνωστο μοναχό:

- Είσαι ο γέροντας Παΐσιος;

Ο Γέροντας δεν απάντησε. Χαμογέλασε, τον χαϊδέψε ελαφρά στο κεφάλι και του είπε:

- Μη φοβάσαι· θα γίνεις καλά!

Ο Στ. συνήλθε. Αν και σαστισμένος από το παράδοξο του πράγματος, και παρόλο που αγνοούσε τον θαυμαστό επισκέπτη του, πίστεψε στην διαβεβαίωσή του. Την διηγήθηκε μάλιστα με έντονο ύφος και στους γιατρούς. Και αυτοί έκπληκτοι διαπιστώνοντας την ανθρωπίνως ανεξήγητη βελτίωσή του, ωμολόγησαν:

- Όντως πρόκειται για θαύμα!

Αφού βγήκε από το Νοσοκομείο, στον δρόμο περνώντας μπροστά από ένα βιβλιοπωλείο έκπληκτος αντίκρουσε στην βιτρίνα τον σωτήρα του. Ανεγνώρισε την μορφή του στο εξώφυλλο ενός βιβλίου. Έτσι ανακάλυψε τον ευεργέτη του και

γεμάτος ευγνωμοσύνη το αγόρασε και το διάβασε.

Συγκινημένος ήλθε να προσκυνήσει στην «Παναγούδα» (Ιανουάριος 1998), όπου και διηγήθηκε τα ανωτέρω. Εκτός του ότι τον διέσωσε από βέβαιο σωματικό θάνατο, η επέμβαση του Γέροντα άλλαξε και ριζικά την ζωή του. Ανεζήτησε πνευματικό και εξωμολογήθηκε.

Σταμάτησε την κοσμική ζωή παρά τις έντονες πιέσεις των συγγενών. «Μου είναι αδύνατο να συνεχίσω τα ίδια· στο νου μου έρχεται συνέχεια το χαμογελαστό φωτεινό πρόσωπο του Γέροντα», έλεγε με δάκρυα στα μάτια.

Μαρτυρία αγιορείτου μοναχού: «Δυο λαϊκοί επισκέφθηκαν την «Παναγούδα». Αφού προσκύνησαν, ζήτησαν να ακούσουν κάτι για τον Γέροντα.

Μεταξύ των άλλων τους είπα ότι από τούς προσκυνητές που περνούν έχουμε πολλές μαρτυρίες για θαυμαστά του σημεία και μετά την κοίμησή του (εμφανίσεις, θεραπείες, επεμβάσεις σε τροχαία κλπ.). Όταν ο ένας άκουσε την φράση «σε τροχαία», δάκρυσαν τα μάτια του και είπε κάπως έντονα στον φίλο του:

- Είδες! σε τροχαία!

»Στο τέλος με παρακάλεσαν να τους διηγηθώ έστω ένα θαύμα και κατά προτίμηση μία διάσωση από τροχαίο ατύχημα. Τους ανέφερα περίπτωση πρόσφατη. Μόλις έφθασα στο σημείο «μέσα από μία φωτεινή νεφέλη του παρουσιάστηκε ένας μοναχός», ο ίδιος προσκυνητής που με είχε διακόψει προηγουμένως, δεν κρατήθηκε και φώναξε:

- Και σε μένα μέσα από νεφέλη!

»Και με συντομία μου διηγήθηκε την δική του θαυματουργική διάσωση, μη μπορώντας από την συγκίνηση να πη περισσότερα:

- Έτρεχα με την μοτοσυκλέττα με εκατόν σαράντα χιλιόμετρα... Σφηνώθηκα σε ένα αυτοκίνητο... Άνοιξε μπροστά μου ένα φωτεινό νέφος και παρουσιάστηκε ένας μοναχός... Δεν έπαθα τίποτε! Η γυναίκα μου με προέτρεψε:

«Ψάξε σε βιβλία, κοίταξε τις φωτογραφίες να βρης ποιος ήταν». Τον πρωτοανακάλυψα σε ένα ημερολόγιο της Αθωνιάδος, σε μία φωτογραφία ανάμεσα σε μαθητές της Σχολής... Μου έσωσε την ζωή!...».

Διήγηση ευλαβούς εγγάμου Ιερέως που σπουδάζει στην Θεσσαλονίκη: «Προ καιρού ήρθε ένας νέος και μου είπε: «Πάτερ, εγώ χθες έπρεπε να είχα πεθάνει, αλλά ο Θεός με έσωσε.

Καθώς έτρεχα με μεγάλη ταχύτητα χτύπησα με την μοτοσυκλέττα μου επάνω σε ένα αυτοκίνητο και πετάχθηκα μακριά. Την στιγμή εκείνη είδα έναν παππούλη να με πιάνη γερά από το δεξί χέρι και έτσι δεν έπαθα τίποτε».

»Εγώ (ο ιερέυς) του έδειξα μερικές εικόνες Αγίων και φωτογραφίες συγχρόνων Γερόντων. Μόλις είδε τον γέροντα Παΐσιο, φώναξε συγκινημένος: «Αυτός ήταν».

»Ύστερα από λίγες ημέρες ξαναήρθε και μου ανέφερε ότι εκ των υστέρων ανεκάλυψε στο τσεπάκι του μπουφάν του, στον δεξιό βραχίονα (ακριβώς εκεί που τον έπιασε ο Γέροντας), δύο μικρές εικονίτσες, μια του Χριστού και μια του γέροντος Παϊσίου που τις είχε βάλει η μητέρα του κρυφά».

Από το βιβλίο: Ιερομονάχου Ισαάκ, ΒΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ, Στ' έκδοσις, Άγιον Όρος 2008, σελ. 377.